

TATAI –
TÓVÁROSI

HARANGSZÓ

A GYÜLEKEZET ÜNNEPI ÉRTEŚÍTŐJE

Alapítva: 1995. Megújítva: 2004.

XX. évfolyam 1. sz. – 2024. Húsvét

„Több az élet.” *(Lukács evangéliuma 12. rész 23. verse)*

Mostanában sokszor jött elő bennem ez a gondolat, hogy az életünk több annál, mint amit látunk. Több, mint ami körülvesz minket.

Nem egyenlő az életünk a családunkkal, bár nagyon fontosak számunkra a szeretteink. Nem egyenlő az életünk a munkánkkal, hiszen míg az egyik pillanatban még van valamilyen feladatunk, a másokban már lehet, hogy nincsen. Nem egyenlő az életünk az értékeinkkel, a képességeinkkel, az adottságainkkal, hiszen ezek teszik gazdaggá a mindennapjainkat, de ezekkel sem írható körül egyetlen ember élete sem.

„Több az élet”. De minél több? Annál, amit látunk. Annál, amit a földi világban fontosnak tartunk. Annál, ami szépet be tudunk mutatni a teremtett világ különlegességeiből. Annál, amit mindenféle jó dologként el tudunk képzelni.

Hiába sorolnánk fel mindent, amit szépnek tartunk, meg jónak tartunk, meg kiemelkedőnek tartunk, az életet akkor SEM TUDNÁNK BELE FOGLALNI.

„Több az élet”. De miért több? Nem elég az, amit itt el tudunk érni? Nem elég az, hogy fontosnak tartanak minket, hogy néha úgy érezzük nélkülözhetetlenek vagyunk? Nem elég az, hogy bizonyos dolgokat mi tudunk talán a legjobban és más dolgokat pedig kiemelkedő szinten művelünk? Nem elég az, hogy odafigyelünk másokra, mások meg ránk figyelnek? Nem elég az, hogy szeretetben élhetünk, mert mi is szeretünk másokat és mások is szeretnek minket?

Bármennyire furcsán hangzik, akkor is ki kell mondanunk: NEM ELÉG.

„Több az élet”. A legtisztábban Jézus Krisztus feltámadása mutatja meg ezt nekünk. Nem csak annyi volt a mi Megváltónk élete, hogy megverték, hogy megalázták, hogy keresztfeszítették, hogy meghalt, és

eltemették. Nem csak annyi volt az élete, hogy tanított, különleges csodákat tett, egészen elképesztő módon hatott az emberekre. Nem csak annyi volt az élete, hogy 12 tanítványt maga köré gyűjtött, és formálta az életüket, hogy aztán majd ők is tudják mások életét formálni.

Ha csak ennyi lett volna az élete, akkor nagypéntekkel véget ért volna. De NEM ÉRT VÉGET.

„Több az élet”. Több, mert Jézus Krisztus nem maradt a sírban. Több, mert a teste feltámadt. Hiába keresték az asszonyok, meg a sírhoz futva érkező tanítványok, nem volt ott. Hiába beszélgettek zavartan egymás között az ismerősei, meg a barátai, hogy nem értik az eseményeket, mert maguktól nem látták meg, hogy mi történt. Hiába volt ott a tény, az üres sír, abból még nem állt elő a hit.

Mégis volt egy olyan tanítvány, aki odament a sírhoz, behajolva látta, hogy csak a leplek vannak ott, és LÁTOTT ÉS HITT.

„Több az élet”. Az én életem is több, meg a te életed is több annál, mint amit mi ésszel fel tudunk fogni. Több a külső körülményeknél, az érzéseinknél, a szeretteinknél, mindennél. Amikor ugyanis halljuk azt az örömhírt, hogy Jézus feltámadt, akkor az is ott zeng visszhangként a szívünkben, hogy Jézus él. Az élő Jézus Krisztus pedig mindent jelent. Az élet szépségét, örömet, boldogságát, kiegyensúlyozottságát, békességét, reménységét, szeretetét, VAGYIS MINDENT.

Látjuk-e ezt a Mindent, Akinél már nincsen több? Látjuk-e azt az életet, aminél nincsen teljesebb? Látunk-e húsvéti hittel, a feltámadásba vetett hittel, hogy Jézus él, és közöttünk jár, és áldást ad?

Látjuk-e az ÖRÖK ÉLETET?

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Ünnepi istentiszteletek

Tóvárosi Kistemplom (Somogyi B. u. 5.)

Március 29., Nagypéntek	09.00 (úrvacsora)
Március 31., Húsvétvasárnap	09.00 (úrvacsora)
Április 1., Húsvéthétfő	09.00

Tata, Református Templom (Kocsi u. 15.)

Március 29., Nagypéntek	10.00 (úrvacsora)
Március 31., Húsvétvasárnap	10.00 (úrvacsora)
Április 1., Húsvéthétfő	10.00 (úrvacsora)

MAJD MEGHALLGATUNK ERRŐL MÁSKOR IS...

Az itt következő kis írás most nem az ismert húsvéti eseményekről szól. Hogy követni tudjuk a gondolatsort, szükségünk lesz a Bibliára. Pontosabban: a kinyitott Bibliára. Az Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 17. részének a 16-34. versét olvassuk el először folyamatosan, azután majd ismételve részletenként. A továbbiakban a bibliai könyvet nem írom újra, csak a fejezetszámot és a verseket.

Mit akarhat ez a fecsegő mondani?

(17,16-21)

Pál apostol a második missziói útja során hozta át az evangéliumot Európába, és időszámításunk kezdete után 49-ben érkezett meg Athénba. A kialakult gyakorlata szerint felkereste a zsinagógát. Kereste azokat a helyeket is, ahol beszédbe elegyedhetett az ott lévőkkel. Először járt Athénban? A bálványok láttán „háborgott a lelke”. Volt olyan bibliafordítás is, amelyik így fogalmazott: „kesereg vala az ő lelke”.

Az apostol levelei alapján ismert, hogy Pál apostol görög nyelven is jól tudott. Akár a város lakóival, akár a filozófusokkal beszélgetni, vagy vitázni – nem jelentett problémát. A beszélgetés során – mivel „Jézust és a feltámadást hirdette”, már megelőlegezték a jó véleményt: „mit akarhat ez a fecsegő mondani?” (A Károlyi fordítás „csácsogót” írt.)

Az Areopagoszon (17,22-28)

Földrajzi hely is, majd fogalommá vált. A korábbi időkben tanácskozások, bírósági tárgyalások színhelye is volt. Az apostol ott jártakor már szellemi központ. A tudományok fellegvára. A legfontosabb filozófusok és filozófiai gondolatok találkozási helye.

Az Areopagosz Athén belvárosa mellett ma is látható, látogatható. Emléktábla hirdeti a feltételezett helyet, ahol az apostol a hitéről, a meggyőződéséről vallott.

Középre állt az apostol, és nagyszerű beszédet mondott. Beszédének a felépítése megfelelt az ókori retorikaszónoklattan szabályainak. A bálványok láttán háborgó (keseregő) lelke az „ISMERETLEN ISTENNEK” szentelt oltár láttán megbékült. Az „ismeretlent” azonosította a világ

Teremtőjével. A teljes Szentírásban egyedülálló módon fogalmazta meg az ember, az emberiség Istenhez tartozását: „**Öbenne élünk, mozgunk és vagyunk**”.

Epimenidész krétai költő szavait idézte a beszéd közepén: „**Bizony, az ő nemzetsége vagyunk!**”

Az Evangélium, az örömhír, a jó hír

(17,29-31)

Ennél a pontnál váratlan fordulattal kiderült, hogy az arany, az ezüst, a kő, a művészi alkotás és az emberi elképzelések sora, az ember minden igyekezete, az ókor teljes kulturális öröksége alkalmatlan eszköz Isten megközelítésére. Mindez nagyon rövid megfogalmazással: „**a tudatlanság ideje**”. Hangzik pedig ez a „**kultúra fellegvárában**”.

De mégsem reménytelen, mégsem kilátástalan a helyzet: „**Isten azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg**”. Itt következik a húsvéti evangélium: „**Isten igazságos ítéletet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit kiválasztott, akiről bizonyosságot adott, akit feltámasztott a halálból**”.

És a válasz (17,32-34)

Egyesek gúnyolódtak. Mások azt mondták: „**Majd meghallgatunk erről máskor is**”. Az areopagita Dioniszoszról, aki csatlakozott, a Biblián kívüli hagyomány úgy tudja, hogy ő lett Athén első érseke.

Mert a feltámadás tagadása, vagy a kigúnyolása nem a „modern kor” találmánya. Nem is a felvilágosodás korával kezdődött.

Elkezdődött a szent sír őreinek a megvesztegetésével: „**Mondjátok, hogy a tanítványai éjjel odajöttek és ellopták**” (Máté evangéliuma 28,13). Folytatódott a Biblia lapjain, a Biblia elbeszéléseiben. Ahogyan János apostol megfogalmazta: „**A saját világába jött, de az övéi nem fogadták be**” (János evangéliuma 1,11).

De voltak, akik befogadták.
És vannak, akik befogadják.
És lesznek, akik befogadják.

**Dr. Márkus Mihály
ny. püspök-lelkipásztor**

Anyakönyvet lapozgatva

A keresztség sákramentumában részesült:

2023. november 12. Balogh Nazira Szabina

2023. december 26. Lakatos Benjamin

Házasságukra

Isten áldását kérték:

2023. november 25. Fodor László és Krajnyák Dóra

Akikért a harang szólt...

2023. nov. 30. Füstös Tibor (81 éves)

2023. dec. 13. Németh János (82 éves)

2023. dec. 18. Kocsis Sándor József (72 éves)

2023. dec. 21. Illyés Lajosné sz. Dósa Éva (77 éves)

2024. jan. 3. Csányi Lászlóné sz. Dadi Cecília (77 éves)

2024. jan. 3. Janovszky Miklós Béla (84 éves)

2024. jan. 5. Nagy Ferenc Károly (73 éves)

2024. jan. 10. Ludányi Józsefné Bogdola Erzsébet (85 éves)

2024. jan. 19. Fülöp Mihály (46 éves)

2024. febr. 6. Avramcsef Márta (64 éves)

2024. febr. 19. Horváth Attila (56 éves)

2024. febr. 20. Szabó-Horváth Gabriella (56 éves)

2024. febr. 23. Vank István (62 éves)

*Isten vigasztalása legyen elhunyt testvéreink
itt maradt gyászoló szeretteivel!*

Húsvéti történet

Egy húsvétvasárnapi istentiszteleten történt, hogy a lelkész egy nagy, üres, rozsdás kalitkával ment fel a szószékhez prédikálni. Az emberek csodálkozva néztek össze: nem értették, hogy mit keres ott a szószéken az az ütött-kopott kalitka.

A lelkész pedig elmesélte nekik, hogy előző nap, miközben a városban sétált, meglátott egy fiúcskát, amint egy kalitkát fogva a kezében felé közeledik. A kalitka aljában három kis madárka ült dideregve az ijedtségtől és a félelemtől. Megállította a fiút és megkérdezte: „Hát neked mi van, fiam?” „Csak néhány öreg madaram” – válaszolta a fiú. „És miért vannak kalitkában? Mit akarsz velük csinálni?” „Hazaviszem őket, és szórakozni fogok velük. Ha unatkozom, kihúzogatom a tollaikat, és megvárom, amíg verekedni kezdenek egymással. Nagyon jó időöltés lesz”. Mire a lelkész ezt mondta: „Fiacskám, előbb-utóbb beleunsz majd a madarak kínzásába. Utána mit csinálsz majd?” „Szerzek valami macskát” – válaszolt a fiú, majd így folytatta: „A macskák úgyis szeretik a madarakat, majd odaadom nekik.”

A lelkész ekkor gondolkodott egy pillanatig, majd így folytatta: „Mondd, mennyit kérsz azokért a madarakért, fiam?” A fiú megdöbbenet kérdezett vissza: „Tessék?! Miért? Magának nem kellene ezek a madarak. Teljesen értéktelenek. Nem énekelnek. Még csak nem is szépek!” „Mennyit kérsz értük?” – kérdezte a lelkész újból. A fiúcska dühösen nézett rá, mintha azt akarná mondani, hogy nem normális, majd rávágta: „Háromezer forint.” A lelkész gondolkodás nélkül a zsebébe nyúlt, elővette a bankjegyeket és a kezébe adta. A fiú egy pillanat múlva már el is tűnt. A lelkész óvatosan felvette a kalitkát, majd elvitte az utca végébe, ahol egy kis ligetes terület volt, néhány fával. Letette a ketrecet, kinyitotta az ajtaját, és gyöngéden kocogtatva a rácsokat, rávette a madarakat, hogy kijöjjenek, szabadon engedve ezzel őket.

Ez az elbeszélés megmagyarázta a szószékre felvitt üres kalitkát, ekkor pedig az igehirdetés így folytatódott tovább:

Történt egyszer, hogy az Ördög és Jézus beszélgettek. Az Ördög éppen a Földről jött, és büszkén, dölyfösen pöffeszkedett: „Igen, Uram, megszereztem az összes embert ott lent. Felállítottam egy csapdát. Olyan csalit használtam, aminek tudtam, hogy lehetetlen ellenállni. És Uram! Az összeset megfogtam!” „Nos? Most mit fogsz velük csinálni?” – kérdezte Jézus. Az Ördög így válaszolt: „Megtanítom nekik, hogyan házasodjanak össze, és hogyan váljanak el egymástól; hogyan gyűlöljék és bántsák egymást; hogyan átkozódjanak. Megtanítom nekik azt is, hogy hogyan kell fegyvereket és bombákat gyártani, és hogyan kell egymást pusztítani. Hidd el, nagyon jól fogok szórakozni.” „Aztán mit csinálsz majd velük végül?” – kérdezte Jézus. „Ó, hát ezt nem nehéz kitalálni: megölöm őket” – mondta büszkén az Ördög. „Mennyit kérsz, mit akarsz értük?” – kérdezte Jézus. „Jézus, hidd el, neked nem kellene ezek az emberek. Teljesen értéktelenek és tudatlanok. Ha megveszed is őket tőlem, gyűlölni fognak téged. Leköpnék, megátkoznak és megtámadnak.” „Mennyit kérsz értük?” – kérdezte Jézus hajthatatlanul. Az Ördög gúnyosan Jézusra mosolygott és így szólt: „Kérem értük a véredet, az összes könnyedet, az egész életedet!” Erre Jézus így válaszolt neki: „Megegyedtünk”. És azt követően a Megváltó kifizette az emberek árát.

A lelkész ekkor magasra emelte a kalitkát, kinyitotta az ajtaját, azzal lejött a pulpitusról, és így szólt a gyülekezethez: „Ugye értitek, hogy már mindannyian szabadok vagyunk?”

(Ismeretlen szerző)

Bemutakoznak presbitereink

2024. január 1-től 12 fős presbiteri, pópresbiteri csapat szolgál a Tatai Református Egyházközségben. Most közreadjuk az ő bemutatkozásukat.

Dr. Becker Tibor

Felnőtt korban keresztelt és konfirmált, református keresztyén férj és családapa vagyok, feleségem és gyermekeim a gyülekezetünk tagjai. Végzettségem és hivatásom szerint jogász vagyok, melyet próbálok szeretettel kitölteni, és hálával megélni, hiszen az Úristentől hivatásomon keresztül is számtalan ajándékot kaphattam. Nagyon sok mindennel nyitottsággal foglalkozom, mert szerintem minden tárgykörben és minden kapcsolatban megelérhető az öröm, ha szeretettel és őszinte érdeklődéssel tudunk odafordulni. A gyülekezeten belül próbálok részt vállalni a szolgálatokban: presbiteri szolgálatom mellett Házicsoport társvezetőként tevékenykedem, a Missziós Bizottság tagja vagyok, és részt próbálok vállalni a személyes segítségekben.

Vallom, amit Pál apostol helyezett elénk: „*Vigyázzatok, tartsatok ki állhatatosan a hitben, viselkedjete bátran, legyetek erősek. Minden dolgotokat intézzétek szeretettel.*” (1Kor. 16,13-14)

Dr. Cseh Tamás

„*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.*” (1Kor. 16,14)

Tatán élek, 38 éve, Marosvásárhelyről, a „vizek városából” érkeztem. Orvosként dolgozom, hivatásomat 42 éve folytatom.

Erdély fővárosában, Kolozsváron születtem. 1957. szeptember 15-én, egy éves koromban titokban kereszteltek, Székelyudvarhelyen, apám után református hitre. Anyai ágon katolikus családból származom, de a felekezeti különbség soha nem vezetett konfliktusokhoz.

A nyomasztó társadalmi körülmények között nem lehetett nyíltan felvállalni hitünket. Hitbéli neveltetésem ezért az évek során a nagyszülői háttértámogatásra szorítkozott. Néha magányosan, a templom csendjében Isten hangját véltem hallani, éreztem, hogy nem vagyok egyedül.

Ötven éves koromban, apám halála kapcsán tekintetem át életemet, elért eredményeimre. Arra a következtetésre jutottam, hogy mindent Istennek köszönhetek. Mindig mellettem állt, csapdákból menekített és zsákutcákból vezetett ki.

Konfirmációs fogadalmat tettem, fiammal együtt, Marosvásárhelyen, majd a tatai gyülekezethez csatlakoztam. Két ciklus presbiteri szolgálaton vagyok túl, jelenleg pópresbiter vagyok, és az Egyházközség Igazgatótanácsának tagja.

Hiszem, hogy Isten hangját meg kell hallani, és útjaiban kell keresni a békességet.

„*Soli Deo gloria*” – Egyedül Istené a Dicsőség!

Erdei Gyula

„*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” (Jn. 3,16)

1977-ben születtem Tatán, Neszmélyen nőttem fel. Egy multinacionális cégnél dolgozom több mint 20 éve, jelenleg fejlesztő mérnökként. A feleségemmel 2010-ben házasodtunk össze. A közös életünket Tatán kezdtük el. Két gyermekünk van, egy 10 éves kislányunk és egy 13 éves nagyfiunk. Én 13

évesen konfirmáltam, de fiatalként a széles úton jártam, az Isten neveletlen gyermeke voltam. Itt, ebben a gyülekezetben ismertem meg milyen is valójában a mi Istenünk. Igyekszem közelebb kerülni hozzá, hálából szolgálni, és ha botladozva is, de azt az utat járni, ami felé vezet. Hálás vagyok, hogy ezen az úton a családommal és a gyülekezetben szerzett testvéreimmel együtt járhatok.

Gábrriel Tamás

A gyülekezettel több, mint 18 éve kerültem kapcsolatba, amikor családommal Tatára költöztünk. Ma is szívesen emlékszem vissza első látogatásunkra a református templomban, amikor az istentisztelet után a lelkészek azonnal megszólítottak és mi úgy éreztük, Isten ide vezetett minket. Mindez 2005-ben történt, abban az évben, amikor feleségemmel együtt megtértünk Nagyborzsönyben, a korábbi gyülekezetünk táboraiban.

Nős vagyok, feleségem Dorte Dániából, három gyermekünk van: Péter (25), Sára (22) és Anna (18). Mindhárman a Refibe jártak.

A gyülekezetben az előző ciklusban is presbiter voltam, elsősorban a misszióban szolgáltam. A most kezdődő időszakban is ezt szeretném folytatni. Hálás vagyok, hogy részt vehetek a missziói munkában és remélem, hogy a jövőben is sokakat el fogunk érni az evangéliummal.

Nagy öröm számomra látni Isten elvégzett munkáját a gyülekezetben, különösen a házi csoportokban, a kakaós-kalácsos reggelikben és az imaközösségekben. Szívügyem a templomba érkezőkkel kapcsolatot teremteni, a gyülekezet közösségébe hívogatni.

Annak is örülök, hogy az új presbitérium elkötelezett Isten országának építésére és bizakodom, hogy ezt testvéri szeretetben és egyetértésben tudjuk megtenni.

Választott igém: „*De ő ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.”*” (2Kor. 12,9)

Horváth Róbert

1964-ben születtem Tatán, és itt élek azóta is.

Szüleim dadi reformátusok. Gyermekkoromban Dadon nevelkedtem, ahol apai nagymamámtól – aki 27 évig volt harangozó és takarító a templomban – kaptam, láttam, hallottam az első református gondolatokat, melyek a mai napig meghatározóak számomra.

Győrben és Keszthelyen tanultam, agrár végzettségem van, amit mai napig gyakorlok.

Három gyermekem született Tatán, akik a tatai református gimnáziumban jártak, első fiam az első évfolyamban járt.

12 évig voltam presbiter, most az Úr pópresbiternek hívott, amit a szolgálatok maradéktalan elvégzése mellett ellátok.

„*Vesd az Úrra terhedet, és Ő gondot visel rád. Nem engedi, hogy ingadozzon az igaz.*” (Zsolt. 55,23)

Köblös István

Tatára 2013-ban költöztem feleségemmel és három gyermekemmel, azóta vagyok a Tatai Református Gyülekezet tagja. Szeretem ezt a közösséget, sok barátot találtam itt, akik hasonlóan gondolkodnak a világról. Hitbéli fejlődésemben sokat segített a házicsoport, ami a hétköznapjaimba ültette át a Biblia üzeneteit. Szeretek az Úrhoz ének formájában fordulni, ezért veszek részt a dicsőítő csapat munkájában. A gyülekezeten belül eddig elsősorban a szeretetszolgálatban

vettem részt. Az új presbiteri ciklusban az ifjúsági szolgálat lesz a feladatomban.

Szeretnék úgy élni, ahogy Jézus kérte: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretik egymást.” (Jn. 13,35)

Nágelné Csere Ágnes

„Bizzál az Úrban teljes szívvel, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.” (Péld. 3,5-6)

Tatán születtem és itt élek családommal. A Tatai Református gyülekezetben kereszteltek és itt konfirmáltam 1993-ban. Férjem Nágel Balázs a gyülekezet egyik kántora. Gyermkeink közül ketten a Tatai Református Gimnázium tanulói, legkisebb gyermekünk általános iskolás. A gyülekezet életében zenei szolgálatokkal gyerekkorom óta részt veszek. Az idei évben indult új Házcsoport egyik vezetője vagyok. A különböző gyermek szolgálatokban, táboroztatásban folyamatosan segítek. Eddig a Missziói Bizottságban, mostantól az Épületügyi Bizottságban segítem a gyülekezetünket építő munkát. Presbiteri megbízatásom alatt is, Isten dicsőségére és gyülekezetünk javára igyekszem szolgálni.

Retkes Gábor

51 éves vagyok, egy pápai autóipari alkatrészgyártó vállalat ügyvezetője, gyárigazgatója. Az Úristennek és a családomnak köszönhetem, hogy több mint tizenkét éve a Gyülekezet tagja lettem. Feleségem a Hajnalcsillag Tatai Református óvoda vezetője, és aktív szolgálat. Gyermekeim „Refi gimisek” voltak, lányom jelenleg is aktívan szolgál. Az elmúlt hat évben presbíter voltam, 2020 óta vagyok a Gazdasági Bizottság elnöke. A „Van emberem” szolgálat egyik tagja vagyok, részt veszek az újságkihordásban, feleségemmel együtt a családi napok szervezésében segítünk, és az Úrvacsora körüli munkálatokban is részt veszünk.

„Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű”. (Zsolt. 27,14)

Szabó Bálint

1958. szeptember 24-én születtem. Kocson nevelkedtem református családban. 8. osztályos koromban konfirmáltam. 1982-ben nősültem, egy lányom és egy fiam van. Gyermkeinket református keresztyén hitben neveltük feleségemmel, akik 3 lány unokával ajándékoztak meg bennünket. 1999. december 20-án tettem presbiteri esküt a tatai egyházközségben. Azóta szolgálom a gyülekezetet. 2018 óta vagyok tatai gondnok és emellett vállaltam az Épületügyi Bizottság vezetését.

„Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.” (Zsolt. 121,1-2)

Szaladosné Popovics Kinga

Református keresztyén családban nevelkedtem. Életem legfontosabb eseményei mind a tatai gyülekezethez köthetők. Itt kereszteltek meg, itt konfirmáltam, itt kaptuk meg férjemmel Isten áldását a házasságunkra és legutóbb a kislányom keresztelője is templomunk falai között zajlott. Isten dicsőségére, örömmel végzem szolgálatomat a Diakóniai Bizottságban, részt veszek az idős- és beteglátogatásban, valamint házcsoport vezetőként tevékenykedem. Életem sorsdöntő pillanataihoz és szolgálatomhoz Isten a következő Igét helyezte szívemre: „Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim. 1,7)

Vadász Ferenc

„Irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen”. (Júd. 1,2)

A Tatai Református Egyházközség Kistemplomának gondnoka vagyok. 1965-ben születtem Tatabányán. Szüleim katolikus templomban kereszteltek meg, de nem kaptam keresztyén nevelést tőlük. Családomban a nagyszülők voltak aktívabb keresztyének. Iskoláimat Tatabányán, majd Sopronban az Erdészeti Szakközépiskolában végeztem erdész technikusként.

Feleségül vettem Barsi Gabriellát, akivel közös otthont építettünk Tatán. Két fiunk született: Áron és Ferenc.

Az ő hittan tanulmányaiak folytán kezdtem a gyülekezetbe járni, ahol felnőttem megtérő lettem. 2005-ben presbiteri elhívást kaptam, majd a következő ciklusban gondnokká választottak. Feleségem 2015-ben, hosszan tartó, méltósággal viselt súlyos betegség után megtért Teremtőjéhez, ami eddigi életem mélypontját okozta. Itt szólított meg ez az ige: „A mélységből kiáltok hozzád, Uram! Uram, hallgasd meg az én szómat; legyenek füleid figyelmesek könyörgő szavamra! Ha a bűnöket számon tartod, Uram: Uram, kicsoda maradhat meg?!” (Zsolt. 130,1-2)

Isten vigasztaló kegyelme által tudtam csak ebből a helyzetből felállni. Olyan fel nem fogható kegyelmet adott és csodákat tett, amikért soha nem tudok elég hálát adni. Új munkát, lelki társakat és párt is adott mellém. „Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” (Róm. 8,31) Életem vezérlő igéje ez. Tudom és érezhettem, hogy az ISTENI SZERETET mindent képes megfordítani.

Dr. Varga József

Hitem és hűségem immár több mint 4 évtizede köt a tatai református gyülekezethez, ahová a felvidéki református lelkészi gyökerekkel is rendelkező, Tatán született feleségemmel, Dr. Szabó Stefániával kötött házasságom révén érkeztem. A Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szereztem jogi diplomát, jogászai munkámat ügyvédként végzem.

Csaknem 25 évvel ezelőtt, 2000-ben választott meg először a gyülekezet közössége presbíterré, majd az Úristen elhívásából és református közösségünk ismételt bizalmából 2024. január 1-től már a második ciklusban töltöm be a Tatai Református Egyházközség főgondnoki tisztségét és láthatom el az Egyházközség képviselőjeként az ezzel járó megtisztelő, sokrétű szolgálatot, amely mellett az Egyházközségünk fenntartásában működő oktatási-nevelési intézmények Igazgatótanácsának tagjaként és a Gazdasági bizottságunk tagjaként is tevékenykedem.

Főgondnoki szolgálatomban, valamennyi eddigi közösségi feladatvállalásomban, munkám végzése során és privát életemben is vezérelvem: „Bízd az Úrra a dolgaidat, akkor teljesülnek szándékaid!” (Példabeszédek könyve 16,3)

Hiszem és vallom, hogy ha a Mindenható Istenre bízunk magunkat, ha akarata szerint cselekszünk, bármilyen, akár nehéz, sorsfordító helyzetbe is kerülünk életünkben, egyházi szolgálatunkban, vagy munkánk végzése során, Ő erőt, vigasztalást és békességet ad nekünk, megmutatja számunkra azt a helyes utat, amin járnunk kell. Őszintén bízom abban, hogy megújult Presbitériumunk valamennyi tagja Pál Apostolnak a Rómaiakhoz írt levele 12. részének 11. versében foglaltak szem előtt tartásával, jó sáfárként, testvéri közösségben, alázatos szívvel és szeretettel, de rendíthetetlen elszántsággal teljesíti majd mindenkor református keresztyén közösségünk érdekében tett vállalatát: „Legyetek a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a Lélekben buzgók: az Úrnak szolgáljatok.”

Gyülekezeti, lelkipásztori beszámoló a Tatai Református Egyházközség 2023. évi életéről

Küzdelmek

Két irányban jelentkeztek ezek a küzdelmek, amelyek mind az energia- és időhiány miatt alakultak ki. Az egyik a gyülekezet igazgatásával kapcsolatos küzdelmek. Itt össze kellett hangolnunk a presbitérium, az igazgatótanács, a lelkészi hivatal, a gazdasági hivatal, valamint a bizottságaink munkáját. Ezek sokféle egyeztetést, megbeszélést igényeltek. Úgy látjuk, hogy az igazgatási rész legjobban működő elemei a bizottságok (missziói, diakóniai, gazdasági és intézményvezetői bizottság), valamint az intézményeink fenntartásában segítő gazdasági hivatal. A lelkészi hivatal adminisztrációjában egy rész munkaidős segítő hiányzott, valamint az épületeink mindennapos gondjait észreévő, kijavító egyházfira is nagy szükségünk lenne. A presbitérium munkájában a sokféle fajsúlyos feladat és döntés sokszor feszültségeket okozott.

A tavalyi évben a presbiterválasztás, az eddig elmondott igazgatási problémák megoldására is jó lehetőséget teremtett, ugyanis az igazgatási keretek átalakítását a presbiterválasztással párhuzamosan megkezdtük. Az igazgatótanács és presbitérium létszámának csökkentése, új bizottságok megtervezése, a különböző bizottságokban részt vevő emberek leterheltségének figyelembevétele állt ennek az átszervezésnek a középpontjában. Látna az elért eredményeket, úgy véljük, hogy sikerült nagyon jó irányba mozdítani ezeket a folyamatokat.

A másik fontos feladatkör az intézményeink fenntartásával kapcsolatos munka. Itt a már említett gazdasági hivatal, igazgatótanács és intézményvezetői bizottság működése mellett az egyes intézményvezetőkkel történő személyes megbeszélések, az esetlegesen az intézményekből „felszivárgó” feszültségek (tanárok, diákok, szülők, dolgozók panaszai) is megjelentek. Összességében az igazgatási munkára fordított idő rendkívüli mértékben megemelkedett, ami az egyéb lelkészi szolgálatok rovására mehet. Ezen a téren is megkezdtük a tavalyi évben az átalakítás megtervezését, egyelőre új státusz létrehozása nélkül, de egy tanügyigazgatási referens személyére tettük meg a javaslatot, aki a Gazdasági Hivatal munkájába lépett be. Gazdasági vezetőnk kérte, hogy fél állássá szervezzük vissza a munkakörét, ezért jelenleg a tanügyigazgatási referens szintén félállásban vette át azokat a feladatköröket, amelyek nem konkrétan gazdasági tevékenységek.

Személyi kérdések

Amióta a tatai gyülekezetben szolgálhatok, most már két olyan év volt, a 2017-es, és a 2023-as, amikor semmilyen formában nem történt személyi változás. A szolgálatokat tehát ugyanolyan rendszerben látjuk el, mint ahogyan az az elmúlt évben történt.

A személyi kérdések körében megköszönöm kollégáimnak a szolgálatok elvégzését. Azt szoktam mondani, hogy valami akkor működik igazán jól, hogyha észre sem vesszük, hogy működik. Úgy érzem, hogy a sokféle küzdelem ellenére is nagyon bensőségesen, és jó lelkületben működik a munkatársi gárda, amit rendkívül nagy eredménynek tartok. Többször elmondtam, itt is elmondom, hogy nagyon hálás vagyok azért a lelkészi munkatársi közösségért, amely Tatán együtt szolgálhat. Biztos vagyok abban, hogy a szolgálatok „minőségére” szintén hatással van az, hogy milyen légkörben tudunk együtt munkálkodni. Őszinte, imádságos, és testvéri légkörben szolgálunk, ami Isten Lelkének az ajándéka.

Itt említem meg azt az ugyancsak örömteli részét a gyülekezet életének, hogy sok mindennek szinte automatikus szolgálattelvője van. A honlapunk rendszergazdai feladatait, a diakóniai munka, a látogatások szervezését, születésnapos köszöntések megírását, megcímzését, az imakérések összegyűjtését és kiküldését, adományok beszédését mind-mind gyülekezeti tagjaink végzik. Szintén fontos megemlíteni, hogy a diakóniai munka terén is komoly erőket mozgósítanak mind fiatalabb, mind idősebb gyülekezeti tagjaink. Óriási segítség ez is, köszönjük a segítőknek.

Nyilvánvaló, hogy Jézus szavait magunkra nézve is kötelezőnek kell tartanunk, amikor a szolgálatok végzéséről gondolkodunk: *„Azért tehát ti is, ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: Haszontalan szolgálak vagyunk, azt tettük, ami kötelességünk volt.” (Lk. 17.10)*

Gyülekezeti élet

A belső gyülekezeti élet kapcsán szintén hála tölthet el bennünket. Hálások vagyunk azért, hogy a kiscsoportok száma bővült, 2023-ban elindítottuk hatodik házicsoportunkat. Emellett a korábbi bibliaórák alkalmak is folytatódtak. Szégyenkeznünk alapvetően nem kell, ami a gyülekezeti élet aktivitását jelenti. Kiscsoportjaink 12-20 fővel működnek, istentiszteleti alkalmaink szintén nem a folyamatos elfogyás irányába mutatnak, mindig vannak új érkezők. Különösen is örömteli, hogy a hozzánk költözők felkeresik gyülekezetünket és közülük néhányan be is épülnek a szolgálatba.

A gyülekezeti élet terén igyekszünk odafigyelni arra, hogy ne csupán a kötött alkalmakon, hanem kötetlen formában is találkozzunk. Ezek közé tartoznak a kirándulások, a kakaós-kalácsos reggelik, a tóvárosi délelőtt, a batusy ebéd, a gyülekezet évadzáró alkalmak, a családi nap, valamint az úgynevezett gyülekezeti nap. Ez utóbbin a megszokott két délelőtti istentisztelet helyett csak egyet tartunk a templomban, hogy a két gyülekezetrész tudjon egymással találkozni, és szeretetvendégség, kötetlen együttlét is szerepel a programban. A gyülekezetbe

épülés lelki oldalára, valamint a szolgálattevők építésére is jobban odafigyeltünk. A minden évben megszervezett konfirmandus csendesnap mellett a tavalyi esztendőben két alkalommal volt a gyermekszolgálatban részt vevőknek csendesnap, egyszer presbiteri csendesnap, valamint ősszel megszerveztük második alkalommal a szolgálói csendesnapot, ezúttal kinyitva azt a teljes egyházmegyei szolgálói kör felé. Gyülekezeti táborunk alapvetően szintén a szolgálatban lévők lelkének és lelkületének megerősítését szolgálja. Új kezdeményezésként a kakaóskalácsos reggelikhez kapcsolódó istentiszteletünket úgynevezett családi istentiszteletté alakítottuk át, ahol gyermektanítással, ifjúsági énekekkel, gyülekezeti tagok szolgálatával, és bizonyoságtétellel kiegészített istentiszteletet tartunk. Figyelünk arra is, hogy az igehirdetések alkalmazkodjanak azokhoz is, akik csak ritkán jönnek el gyülekezetünkbe.

Azt is örömmel és hálával szemléljük, hogy sok új arccal találkozunk, akik szeretnének gyülekezetünkbe betagozódni. Talán nem volt még olyan év, amikor ennyi új beköltöző érkezett volna hozzánk. A gyülekezet felelőssége az, hogy őket megtartsuk, és a szolgálói közösségbe beépítsük. Ehhez kapcsolódik az a hiányérzet, hogy nagyon sok olyan betérő van, aki hetekig-hónapokig eljár közénk, aztán nem találkozunk vele többet. Gyülekezetünk missziós lehetősége a templomfalakon belül van, ami természetesen „könnyíti” a dolgunkat, de nem egyszerűsíti. Legfontosabb missziós feladatunknak azt tartom, hogy az úgynevezett belső körben lévőket szólítsuk meg, és vonjuk be a gyülekezet aktív, szolgáló életébe.

Külső dolgaink

A felújítások kapcsán a következőkről szeretnék beszámolni. Kistemplomunkban a villamosrendszer

felújítását kezdtük meg, ami 1.245.115 Forintba került, egy kazán cseréjére került sor, valamint a tetőfelújításhoz szükséges anyagokat vásároltuk meg a Kocsi u. 13-as épületünkhöz, összesen 8.464.474 Forint értékben.

Ami az anyagi oldalon nehézséget jelent, a költségvetésünk rendezésének kérdése. Évek óta számolgatjuk, hogy az úgynevezett saját bevételeink, vagyis az Egyházfenntartói Járulék, a Perselypénz, valamint az Adományok nem fedezik a gyülekezet saját kiadásait, vagyis az épületek fenntartását és rezsiköltségét, valamint a lelkeszi állások fenntartását. Sok mindent megtettünk, hogy a költségvetést rendbe hozzuk, de a tavalyi év rezsizdrágulása újabb kihívások elé állított minket, csak a közegyházról érkezett 3,76 Millió Forintos rezsitámogatásnak köszönhető, hogy nem kellett a tartalékainkhoz nyúlnunk 2023-ban.

A 2023-as gazdasági év néhány adatát ismertetném legvégül. Saját bevételeinknél az Egyházfenntartói Járulék 11.819.535 Forintot tett ki. Tekintve, hogy 366 Fenntartói Járulék fizetőnk van, így az egy főre jutó éves összeg 32.294 Forint. A perselypénz összege 8.981.060 Forint volt, így egy templomba járó gyülekezeti tagra, beleértve a gimnazistákat is (250 fővel számolva), 35.924 Forint jut évente. Az adományok összege 11.908.665 Forint volt, így szintén 366 fővel elosztva ez 32.537 Forintos adományt jelent. Összességében egy templomba járó gyülekezeti tag átlagosan 100.755 Forintot fizetett be a 2023-as évben a gyülekezet céljaira. Köszönjük szépen az adományokat, Isten áldja meg a jószívű adakozókat!

A gyülekezet életének minden öröméért és sikeréért, minden elért eredményéért köszönetet mondunk a Szentháromság Istennek!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Gyülekezetünk fenntartásáról

Január 31-én tartotta egyházközségünk presbitériuma azt az ülést, amelyen elfogadtuk a 2024-es esztendőre szóló költségvetést is. Költségvetésünkben a megemelkedett rezsiköltségek, és a folyamatos drágulás miatt hiány mutatkozik. Fontos kihangsúlyoznunk, hogy az egyházközséget terhelő rezsiköltségek ötszörös-hatszoros mértékűek a lakossági árképzéshez viszonyítva.

Tudjuk, hogy a közvéleménynek van olyan gondolata, hogy az egyházak állami pénzekből tartják fenn magukat, de az egyes egyházközségek, így a Tatai Református Egyházközség sem kap egyetlen Forint működési támogatást sem. Emiatt azokra az adományokra tudunk csak támaszkodni, amit gyülekezeti tagjaink, illetve a református egyházközséget támogatók adnak össze. Hálásak vagyunk Istennek, hogy a tavalyi esztendőben beérkezett adományok és támogatások elegendőek voltak arra, hogy valamennyi kifizetési köteletségünknek eleget tegyünk. Köszönjük szépen a 2023-ban beérkezett adományokat!

Nagy szeretettel kérjük, hogy akit a mi Istenünk arra indít, hogy adakozzon a gyülekezet szükségleteire, az tegye ezt meg. Ennek a költségvetésben is megjelölt lehetőségei a következők. Egyházfenntartói Járulékot, valamint a nem rendkívüli perselypénzeinket arra a célra adjuk, hogy az ingatlanjainkat fenn tudjuk tartani, hogy a rezsiköltségeket ki tudjuk fizetni, és a lelkészek fizetését rendezni tudjuk. Isten dicsőségére szánt adományt akkor fizetünk be, hogyha az életünkben olyan esemény történt, amiért különösen is hálásak vagyunk a Mindenhatónak. Gyermekünk, unokánk, dédunokánk született, Isten valamilyen betegségből meggyógyított minket, kórházból kikerülhettünk, vagy éppen sikerült egy vizsgánk, vagy a mi Urunk valamilyen különleges ajándékot adott nekünk. A céladományokat pedig mindig valamilyen konkrét esemény megvalósítására, vagy éppen személyek, intézmények támogatására fordítjuk. Kérjük tehát, hogy gyülekezetünk életét, a szolgálatok ellátását, épületeink fenntartását adományainkkal támogassák!

Dr. Szabó Előd lelkipásztor

Rendszeres gyülekezeti alkalmaink:

Gyülekezeti csoportok alkalmai:

BIBLIA ÓRA:

Minden hónap első szerda du. 18.00

NŐI KÖR:

2024. április 12. 18.00

2024. május 10. 18.00

PRESBITERI BIBLIA ÓRA:

2024. március 20. 18.00

2024. április 24. 18.00

FÉRFIKÖR:

2024. április 10. 18.00

2024. május 15. 18.00

ÉNEKKARI PRÓBA:

Minden csütörtökön

18.00 - tól a Tóvárosi Kistemplomban.

Bibliás alkalmak:

**ISTENTISZTELET MINDEN VASÁRNAP
9.00 ÓRAKOR TÓVÁROSON A KISTEMPLOMBAN,
10.00 ÓRAKOR TATÁN A TEMPLOMBAN.**

A vasárnapi 10 órás istentisztelettel párhuzamosan gyermekmegőrzés és gyermek-istentisztelet is van a gyülekezeti termeinkben.

Istentisztelet csütörtökön délelőtt mindkét idősek otthonában.

VASÁRNAPI IMAÓRA

18.00 órától a Tóvárosi Kistemplomban.

Támogassa a Harangszó megjelenését!

*Az újságot adományokból tartjuk fenn,
és ingyen jut el gyülekezetünk valamennyi tagjához.
Ha valaki anyagilag is segíteni tudja az újság megjelenését, annak neve, illetve cégének, vállalkozásának a neve megjelenhet az újság hátoldalán.*

Várjuk a támogatók jelentkezését!

Köszönjük segítségüket!

Hivatali nyitva tartás

Hétfőn és pénteken 9-12 óra között, szerdán pedig 14-17 óra között várjuk Kedves Testvéreinket! Természetesen a korábbi évtizedek szokásának megfelelően valamennyi gyülekezeti alkalomhoz kapcsolódóan lehetőség van a hivatali ügyintézésre is. A fogadási időn túl is állunk a gyülekezet tagjainak rendelkezésére, de kérjük ilyen esetekben az időpont egyeztetését. A hivatal 34/380-616-os, valamint 30/380-8496-os telefonszámán van lehetőség a személyes találkozás megbeszélésére.

TATAI -TÓVÁROSI HARANGSZÓ

A Tatai Református Egyházközség hivatalos lapja

Szerkesztette, felelős kiadó: *Dr. Szabó Előd*

Készült: a gyülekezet kiadásában.

Előkészítés: *BCs* Nyomtatás: *Sollers*

**A gyülekezet tagjaihoz
a presbiterek útján jut el a Harangszó.**

Itt vagyunk:

2890 Tata, Kocsi u. 15. Tel.: 34/380-616

E-mail: hivatal@reftata.hu

Gyülekezetünk honlapja: www.reftata.hu

Az egyházközség bankszámlaszámai:

Tatai Református Egyházközség
11600006-00000000-04348612 (Erste Bank)

11740047-20132675 (OTP)

A Tatai Református Gimnázium honlapja:

www.refi-tata.hu

Kenderke művészeti iskolánk honlapja:

www.kenderke.hu

A Harangszó megjelenését a Sollers Nyomda támogatta.

**Ofset-, digitális és tamponnyomtatás.
Minden, ami nyomdával kapcsolatos:**

*Havilapok, könyvek, prospektusok,
naptárak, szórólapok, plakátok,
ügyviteli nyomtatványok, névjegykártyák,
borítékok, ajándéktárgy emblémázás,
stancolás... a grafikai tervezéstől
a nyomdai kivitelezésig!*

Forduljon hozzánk bizalommal!

BD Sollers Kft.

Tata, Komáromi u. 55.

Tel.: (+36) 30-351-7502

E-mail: info@bdsollers.hu

www.bdsollers.hu